

Page #03

KNIŽNÍ
MAGAZÍN
NEJEN
O KNIHÁCH
69 Kč

**NEBEZPEČNÁ
ICH-FORMA**

Jak moc píší
spisovatelé o sobě?

**KONTROVERZNÍ
PHILIP ROTH**

První prozaik erotické
svobody

**NESNESITELNÁ
BOLEST DUŠE**

Proč nás baví číst
o zoufalství

**INSPIRATIVNÍ
TOMÁŠ ŠEBEK**

Mezníky misí u Lékařů
bez hranic

Jana Stryková

LUXOR

Ženské snění

Malířka Klára Sedlo mluví svým jasným výtvarným jazykem a z velkých literátů je jí nejbliže Edgar Alan Poe. Její obrazy můžete vidět od 19. března na výstavě Pulp Fiction/Sedlo–Miffek–Harant v pražském Vnitrobloku.

„Večer si často pročítám Poeovy povídky, i ty, které už jsem mockrát četla, a myslím, že v mojí tvorbě lze vypožorovat jistou podobnou temnotu nebo příjemnou hororovost,“ říká Klára Sedlo, která je v rámci výstavy absolventkou pražské AVU a studentkou profesora Michaela Rittsteina prvkem symbolizujícím ženské snění, umíněnost, smyslnost, erotiku, tabuizovaná témata, obrovské tajemno a zároveň přitažlivou lolitovskou hravost. Obecně má prý ráda jakoukoli literaturu, která zavání tajemnem, ale nejlépe ve spojení s přírodou. „Kromě bizarní hororovosti často pracuji s tématem hor a krajiny, do které je zapojena určitá mystika. Takže jsem samozřejmě nevynechala ani Hastrmana Miloše Urbana. Co mě v literatuře obecně inspiruje, nejsou konkrétní postavy ani děj, ale právě atmosféra knihy. Najdu-li tu, která se mnou souzní, nabije mě energií a pomáhá mi se plně ponořit do mého světa, ve kterém hledám náměty pro své obrazy.“

Klára mluví svým jasným výtvarným jazykem, jde maximálně do hloubky, hodně a ráda analyzuje. Umí se naprosto přesně soustředit na věc a bytost, která jí uhrane. Jako správná žena nepřestane, dokud není po jejím. Musí věci chápat, nesnáší povrchnost a kliše. Potřebuje tvořit „živé ze živého“, nepracuje proto podle fotek. Míchá všechny tóny jen ze základních tří barev a bílé. Hlavním směrem její tvorby je symbolismus. „Ráda chápu všechno do detailu, i proto při malbě vycházím ze živých modelů, protože nabízejí mnohem méně zkreslený pohled na realitu než fotografie. Zároveň ráda vycházím z elementárních stavebních částic. Proto většinou používám jen základní pigmenty a z nich si míchám všechno, co potřebuji.“

„Při samotné tvorbě mě provázejí především audioknihy. Pokaždé když sedím u stojanu a maluji, něco si k tomu pustím. Naposledy třeba Žitkovské bohyně. Když maluji obraz, tak se příběh, který během práce poslouchám, neodlučitelně spojuje v mé mysli s obrazem. A tak i po týdnech, podívám-li se na nějaké své starší plátno, vybavím si vcelku přesně kromě audioknihy i to, která část příběhu mě provázela při malování portrétu, která při promalování vlasů...“

A co je její téma? „Třeba groteskní horor odehrávající se v horské chatce při improvizovaném démonickém rituálu. Také soudobé kýče, plyšáci se trpytivými očima, sladká lízátko i roztomilí psíci, ti všichni jsou součástí téhle temné šarády, jako memento naší konzumní společnosti. A na zdech pokoje? Dvojsmyslná stínohra, podprahové sdělení, které nechceme na první dobrou vidět. A hory – věčné téma nedostupných míst, stejně nedostupných, jako naše nejhlubší podvědomí.“

Klára Sedlo ve svých obrazech vychází z podivných uskupení předmětů a divnosti života jako takového
www.klarasedlo.com, Instagram: @klarasedlo,

Krucifix

